Ч. 21. Пятниця 10 лютого (28 січня) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З Ради державної — Ситуация на Угорщині. — Справа малоруской мови в Росиї. — З Сербії. — Росийско-японьска війна.

На вчерашнім засїданю палати послів вела ся дальша дебата над континґентом рекрутів. Пос. Бянкіні промавляв против, доказуючи, що з причин ситуациї на Угорщині не можна нічого ухвалювати для спільної армії. Бесїдник єсть за персональною униєю і повним відорванєм Угорщини від Австриї під взглядом політичним і економічним при рівночаснім залагодженю хорватскої справи. — Опісля промавляв міністер кравої оборони ґр. Вельзерсгаймб а найважнїйша справа, яку він порушив, була справа скороченя часу служби у войску і вправ войскових. Управильненє сеї справи — сказав міністер — мусить бути полишене новому предложеню войсковому. Після того предложеня більша часть рекрутів буде мусїла відбувати лиш дволїтну службу. То мусить потягнути за собою збільшенє континґенту рекрутів і відповідний розвій орґанізациї войскової а в слїд за тим і збільшенє видатків. При тім будуть увзглядненї в більшій мірі відносини родинні і зарібкові через придїленє рекрутів до резерви запасової і вчасне урльопованє. Власти войскові виготовили вже проєкт а залагдженє єго єсть лиш справою полїтичною.

В комісиї буджетовій вела ся нарада над справою рефондованя фондів запомогових. Підчас дебати заявив пос. Крамарж, що єго партия буде голосувати против рефондованя. Так само заявив і пос. Романчук, сказавши, що Русини позістають в опозициї і супротив теперішного правительства, як були в ній супротив попередного, та будуть дотн опонувати, доки не змінить ся система в Галичині. Длятого Русини будуть голосувати против рефондованя. Остаточно комісия 22 голосами против 8 ухвалила предложенє, уповажняюче правительство до виданя амортизацийної ренти в квоті 51·7 міліонів корон.

Ві второк перед засїданєм палати послів були посли Романчук, Барвіньский і Король в депутациї іменем руского клюбу у президента міністрів і предложили єму жаданя Русинів на поли політичнім і економічнім. Президент міністрів приняв мемориял, котрий єму вручила депутация і заявив, що роздивить ся в нім основно.

Ситуация на Угорщині все ще не виясненя, але о скілько можна здогадувати ся, заносить ся на великі зміни, бо анї ґр. Андраші анї хтонебудь иньший не буде міг утворити нового правительства без партиї кошутовців і сполучених з ними других поменших партий. Теперішну ситуацию на Угорщині характеризує найлїпше слїдуюча звістка з Будапешту: „Сполучена опозиция відбула оногди засїданє під проводом Кошута, котрий зазначив, що опозиция домагає ся повної державної независимости Угорщини. Що до економічної самостійности Угорщини, то справа ся не стрітить великих трудностий; за то о много труднїйша буде справа узискати здобутки народні на поли войсковім. Опозиция, щоби дійти до своєї цїли, повинна дальше удержувати союз, як то зробила підчас виборів. Проводирі всїх опозицийних партий прилучили ся до повисшої гадки Кошута". Виходить із того, що сполучені опозицийні партиї на Угорщині, маючи тепер перевагу, будуть старати ся всїма силами відорвати Угорщину від Австриї, тим більше, що ся їх гадка знайшла вже відгомін навіть в австрийскій палатї послів.

Треба було аж росийско-японьскої війни, щоби насильство, заподїяне росийскою бюрократиєю рускому народови в Росиї указом з 1876 р., забороняючим в Росиї уживаня руско-україньскої, або так званої загально в Росиї, малорускої мови в книжках і часописях, ста-

---

13)

Морскі розбишаки.

(З анґлїйского — Клєрка Русселя).

(Дальше).

VIII.

Підслухані.

Шість днів мусїла „Квін" боротись з тяжкою бурию. Вітер віяв як раз їй в очи і загнав єї в північно-західнім напрямі о сто миль від єї дороги.

Безнастанний гук филь і свист вітру на дворі спинювали свобідні зносини подорожних на кораблї; лише деколи ще говорили о крадежи оружия капітан і перший офіцир між собою, буря і безпечність корабля лежали їм перед усім на серци. І на звістну десятку міг капітан лиш часом звертати більшу увагу; они всї хоронили ся, як хто міг; глядали захоронних кутиків, аби там спокійно викурити свою люльку; при тім умисне дїлили ся на малі громадки, так, що вже не слїдно було тої спільности між ними, яка так дуже непокоїла капітана.

Пятого дня вечером буря замітно ослабла. Коло півночи небо на стілько прояснило ся, що тут і там появляли ся звізди. Майже около дванайцятої години упав білий як молоко сияючий метеор, як малий місяць. Він осьвітив воздух і море далеко навкруги і щез відтак з голосним, подібним до грома гуркотом у воді.

Видавало ся, немов би то був сиґнал для вітру, бо двайцять мінут пізнїйше настала цїлковита тишина; але корабель танцював ще кілька годин против своєї волї по филях, які лиш поволи опадали і втихомирювали ся.

Слїдуючий день був безхмарний, горячий і тихий. Вітрила схли, поміст на кораблї став знов білий. Кухар повикидав в море кури, що потопили ся в своїх койцях в часї бурі, а моряки порозвішували на сонци свої річи.

По хорошім дни прийшов хороший вечер. Місяць сходив тепер аж по півночи. Капітан проходжував ся по покладї з паном Дентом і єго жінкою. О десятій годині були ще всї подорожні на горішнім покладї. Митьюс пійшов до своєї каюти; Пуль мав варту.

З дверий під горішним покладом вийшло на гору двох мужчин; они дійшли до великого машту і курячи свої люльки задержали ся тут і балакали. Ніч була тепла, але в тім місци від поруш[е]нь великого вітрила ішов приємний холод. Кутик був цїлком темний.

— Я хотів би — сказав один з мужчин — Патрик Вестон — аби ми вже сеї ночи довершили свого дїла. Наші вже мають досить того дожиданя.

— Доси не позволяла на то погода — відповів Кольдвель, бо він був тим другим.

— Здає ся, що до золота можна легко добрати ся.

— Генкі знає, як і де оно зложене. Гадка Трольльопа, аби задержати на покладї двох моряків, не зла. Бо без сумнїву всї десять схотять бути при тім, як буде ся закопувати золото на острові. Між тим будуть моряки стерегти корабля.

— Або утїкнуть з ним.

— Тому можна перешкодити — сказав Кольдвель поволи. — ‚До гроша! Ви чей повинні знати моряків!

— Той жарт з скринею на оружиє не одному завернув голову — говорив Вестон. — Старий увірить остаточно в чари. Мушкети мали робити величезний лоскіт, коли їх кидано в море, так оповідав менї Генкі. Пістолети і мушкети мали кремінні замки, отже можна їх було ужити хиба до битя. Ми могли цїлком спокійно всьо то лишити в скрини.

— Ну, все таки лїпше, що лежать там, де лежать.

— Дивно, що нїхто не чув плюскоту — продовжав Вестон. — Правда, що цїла увага була обернена на огонь. Менї здає ся, що Трольльоп вибере слїдуючу ніч — як гадаєте?

— Може бути, коли буде така, як ся — відповів Кольдвель. — Дайте менї сірника.

Він закурив люльку і віддав Вестонови срібну коробку.

— Коби лиш остров Галльоран був для нас догідний — почав знов. — Я поїхав би ще дальше на всхід. Ми так на сліпо спустили ся на заряджене Сундерса, а то не подобає ся менї. Хто може знати, що такий злодюга гадає?

— Ах, не о то йде — відповів Вестон. — Один остров так добрий як і другий, очивидно коли не заселений і коли тамтуди не перепливають кораблї.

— А Галльоран як раз такий! — сказав

нуло знову на порядку дневнім. Комітет мініїстрів, перевівши нараду над законами о цензурі, ухвалив цілий ряд важних змін, а між ними й слідуючу: Ухвалено упросити міністрів просьвіти і справ внутрішних, щоби по нараді з київским ґенерал-ґубернатором і представителями Академії наук та университетів київского і харківского *піддано ревізиї царске розпорядженє що до обмеженя малорускої мови в книжках.* Всі ухвали комітету міністрів, отже й сю, затвердив цар дня 3 с. м. Які будуть наслідки сеї ухвали і як випаде ревізия, значить ся, о скілько признасть она і верне назад права руско-українськiй або малорускій мові, годї наперед вгадати; але вже сам той факт, що справу сю порушено урядово, єсть великої ваги. Повисшою ухвалою сам уряд російский признав ся до вини, до того насильства, яке заподіяв рускому народови в Росиї, засуджуючи на смерть живе слово і відбираючи рускому народови можність просьвіти, а тим самим і можність економічного розвою. Маймо надію, що тепер і в Росиї настануть лїпші часи для народу руского, котрого там жиє звиш 27 мілїонів.

З Білграду доносять, що король завізвав Пасича, щоби він взяв назад свою димісию. В справі тій відбула ся рада кабінетова, на котрій обговорювано услівя, які треба поставити короні на случай відобраня назад просьби о димісию. Становище кабінету супротив короля скріпив ще той факт, що умірні партиї в скупштині зажадали, щоби кабінет взяв лиш тодї назад свою димісию, коли король змінить персонал двору і усуне убийників короля Александра зі свого окруженя, а крім того віддасть верховну власть над жандармериєю мінїстерству справ внутрішних. Для короля позістало тепер до вибору: або припяти услівя, або розвязати скупштину і відкликати ся до народу.

З поля війни не наспіла доси нїяка вість більша. Куропаткін заєдно лиш доносить цареви, що тут або там прийшло до малої стички. Зато удержуєсь уперто чутка, що Куропаткин має бути відкликаний. Так наспіла нині вість з Парижа, що видаваний там „New-York Herald“ одержав вість з Петербурга, після котрої Вел. кн. Николай Николаєвич буде іменований начальним командантом войск манджурских на місце Куропаткина.

Новинки.

Львів, дня 9-го лютого 1905.

— **Стипендиї.** На опогдашнім засїданю краєвого видїлу розділено опорожнені стипендиї, які остають під управою кр. видїлу. Між иншими одержали стипендиї студенти львівского университету: правники: Ів. Бзура 315 К, Стан. Груїньский (родинне) 400 К, Каз. Котарский (шляхоцке) 800 К, Ж. Лещиньский (шл.) 315 К, Ст. Хшановский (шл.) 600 К, В. Шведицкий 420 К, Ант. Бріп 315 К, Роман Вітошиньский 315 К; фільософи: Ів. Баронч 600 К, Ж. Поляковский 600 К, Бр. Бабиньский 600 К, Ст. Черский (шл.) 600 К, Т. Лещиньский (шл.) 315 К, М. Вуйцікевич (шл.) 600 К, Ж. Матковский (шл.) 600 К, Ів. Гіршлер 600 К, Каз. Сьверчевский (шл.) 600 К, Ром. Менциньский (шл.) 600 К. Ів. Бобин 600 К, К. Кобздай 600 К, Й. Орловский 600 К, Петро Гемба 420 К, Григорий Головка 400 К, Михайло Балаким 400 К, Микола Щербанюк 340 К, А. Уейский (шл.) 315 К, В. Кубік 315 К; медики: Евстах Прийма 420 К, Ів. Сафір 400 К, Стан. Дячок 420 К, Мариян Панчишин 400 К, В. Пік 315 К; студенти львівскої політехніки: К. Мелецкий (шл.) 1000 К, Б. Даровский (шл.) 1000 К, Б. Дзякевич (шл.) 600 К, Роман Журовский (шл.) 525 К, Фр. Підсоньский (шл.) 420 К, К. Солеский (шл.) 420 К, Р. Бірівка 420 К, Стефан Посацкий 420 К. Ст. Брила 420 К. Йос. Гошек 420 К. Ст. Маєвский 315 К, К. Тшетшевиньский 315 К, Г. Ягелло 315 К, Богдан Стефанівский 315 К, Ст. Даровский 315 К, М. Климко 315 К.

— **Україньский кобзар в Галичині.** Коло великого посту вибирає ся до Галичини один з лїпших кобзарів з України, добрий сьпівак історичних дум, Пархоменко. Приїде він сюди разом з інтерпретатором Лисенківских пісень, щоби по наших головнійших бояньских осїдках дати по одному концертови. „Турне“ розпочало би ся в Тернополи, а йшло би на Львів, Перемишль, Самбір, Стрий, Станиславів, Коломию до Черновець. Треба тілько, щоби наші Бояни ладили ся вже заздалегідь із своєю концертовою проґрамою, у котрій найшли би приміщенє продукциї наших гостий з України. Справою заняв ся живо директор висшого музичного Інститута, п. Вахнянин.

— **Репертуар руского театру** у Львові. В пятницю і в суботу представленя не буде. — Недїля, дня 12 лютого: „*Нещаснє коханя*“, драма зі сьпівами і танцями в 5 дїях Манька.

— **Міский театр львівский** дав в 1904 роцї 381 представлень, а іменно з драмату і комедиї 195, оперетковых 143, а оперових 43. На драматичні представленя припало 66 творів, між ними 35 премієр (16 польских, 19 з чужої літератури). З польских творів лише „Ерос і Психе“ Жулавского мало незвичайне поводженє і було виставлене 24 разів. Опереток грано 20, а з них 8 виставлено перший раз. Сї дати походять з предложеного звіту театральної комісиї міскії ради. Комісия з признанем висловлює ся про артистичне веденє театру п. Павлїковским. Для театрального інвентаря придбав він в послїднім роцї за 36.074 К приборів, а був обовязаний справити приборів лише за 25,000 К.

— **Фальшівники гроший.** Дня 30 січня с. р. арештувала львівска полїция трох котлярских учеників, а то: Володисл. Барановского, Ант. Суха і Ів. Ошпара, що підроблювали з цинку коронові монети і пускали їх в обіг. Поки що сконфіскована у них одну готову корону, котру Ошпар хотїв виміняти в якійсь жидівскій крамници, дуже немудру форму до відливаня корон і трохи цинку, з котрого виробляли ся фальсифікати. Всї три „артисти“, з котрих кождий має по 16 лїт житя, відставлені поки-що до полїцийних арештів.

— **Лихварска язва.** Державна прокуратория в Ярославі зарядила слїдство против тамошного лихваря Маєра Ґліка о лихву і велїла перевести в єго мешканю ревізию, що увінчала ся просто сьвітлим вислїдом. Іменно сконфісковано 105 векслїв, гласивших на суму 14.000 корон і найріжнїйші довжні листи і квіти. Зібраний материял доказує, що Ґлїк оперував переважно серед найбіднїйших жидів і офіцирів і побирав від позичених сум проценти, які часто перевисшали позичену суму.

— **Довгий вік.** Сто і три лїт мала старушка Вержбиньска, що перед кількома днями померла в місцевости Рожа коло Гнезна в Познан-

---

Кольдвель живо. — Після опису Сундерса, мусить той остров бути правдивим огородом, як раз таким місцем, до якого навідують ся ловцї китів, аби набрати води і кокосових оріхів. Припустім, що ми там закопаємо триста тисячів фунтів, а Сундерс не приїде з своєю бриґантиною —

Послугач вийшов з каюти, аби перейти на перед корабля. Переходячи приглядав ся обом мужчинам, але задля темноти не міг нї одного з них пізнати, хоч ще раз обернув ся.

— Той хлопчище має таки самі криві ноги як старий — сказав Вестон тихо, глядячи за послугачем. — Тому стали ми також підозрінними.

— Що нас то обходить! — засьміяв ся Кольдвель глумливо.

— Я би хотїв, аби вже був раз конець — сказав Вестон. — Цїлий корабель підозріває нас. Можемо бути кождої хвилї приготовані на те, що на нас нападуть. Бензон як раз такий, що робить скорий лад, особливо коли сположений, а та дурниця зі скринею наполошила єго.

— Нас є десятьох — відповів Кольдвель своїм грубим голосом. — Десять людий, для котрих та робота єсть послїдним ратунком і прибіжищем. Чоловіче, ми з'їмо цїлий корабель. Вже з'уміємо постарати ся, аби нас не заскочили несподївано.

— Тепер так говорите. А що як нас нагле позамикають в наших каютах? На що нам здасть ся тодї оружиє?

— Нас за богато — відповів Кольдвель, не зважаючи на бесїду Вестона. — Сїмох було також досить, аби правити кораблем, до того відтак двох моряків — триста тисяч фунтів подїлилось би тодї лише на сїм частий —

Вестон вхопив єго нагле за руку.

— Тихо! — шепнув з найбільшим страхом. — Нас підслухують!

Кольдвель станув мов вкопаний.

Ізза машту вийшла жіноча стать, перейшла до задних східців і зникла в отворі під задним покладом.

— Хто то був? — шепнув Кольдвель, що знов прийшов до себе.

— Я не пізнав еї лиця — відповів Вестон.

Кольдвель скочив за женщиною. В каюті на долинї горіли лямпи. Більша половина подорожних була ще на горішнім покладї. Від дверий дивив ся Кольдвель за входячою і тепер пізнав в нїй панну Манзель. Він бачив, як она оперла ся лївою рукою о стіл, а правою притискала филюючі груди; бачив також, що була блїда як стїна.

Не зводив з неї нї на хвилю своїх понурих очий. Що она тепер зробить? Чи пійде сейчас до капітана? Пальцї страшного чоловіка отворили і замкнулись як кигтї тигра. Всїлякі пляни морду постали в єго голові, коли він підглядав дївчину. Она хвильку постояла коло стола, відтак обійшла єго довкола і пійшла до своєї комірки.

Тепер вернув Кольдвель чим скорше до Вестона, що все ще стояв коло великого машту.

— Не можемо еї спустити з очий — сказав. — Другі проклenуть нас за нашу балакливість і справедливо. Що тепер робити? Колиб она лиш четверту часть чула, то знає вже досить. Де она властиво була?

— Тут, по другій сторонї машту. Я чув, як щось порушило ся, а відтак побачив, що она там сидїла. Она вишукала собі то місце для прохолоди.

— Може спала?

— В такім случаю не була би зараз встала і відійшла, коли я заглянув за машт.

— Мушу о тім сказати Тролльопови — відозвав ся Кольдвель по короткій надумі. — Ви тимчасом стережіть дверий еї каюти. Коли прийде до себе, то певне сейчас побіжить до Бензона. Отже уважайте добре; звідтам від дверий можете всьо бачити.

Він вийшов по сходах на горішний поклад. Тролльоп стояв опертий о поруче на задї корабля. Було дуже темно, так що о два кроки можна було пізнавати людий лише по їх голосї.

Він приступив до самого капітана.

— Наша тайна зраджена — шепнув єму до уха. — Панна Манзель знає, що нас десятьох хоче завтра в ночи заволодїти кораблем.

Тролльоп анї не ворухнув ся.

— Завинив я і Вестон — говорив Кольдвель дальше. — Ми обговорювали наш плян на долинї коло великого машту, очивидно цїлком тихо, але чорт хотїв, що цїлий той час сидїла по другій сторонї машту та дївчина.

Все ще стояв Тролльоп непорушно. Видавало ся, немов би єму відняло мову. В слабім сьвітлї з передної глипки видавало ся єго лице темне і змінене; на чолї набігли єму жили кровію, так що мусів аж капелюх здоймити.

— Де она? — спитав вкінци.

— В своїй каютї.

— Проклятї тумани! —

— Я більше злий на себе як ви. Не ганьбіть! — запищів Кольдвель грізно. — Як коли який чоловік мав би в собі чорта, то я! Розходить ся тепер лиш о питанє: Що робити?

Митьюс, що мав варту, надійшов з другої сторони покладу, перейшов поволи по при обох і вернув назад на давне місце, звідки не спускав їх з ока.

ници. Аж до кінця житя була цілком здорова, задержала дуже добру память і займала ся домашним господарством.

— **Грім в лютім.** З місцевости Островець, в Познанщині, пишуть: В четвер дня 2 лютого с. р. перейшла буря над місточком Рашковом. В часї бурї ударив грім в костел католицкий, але не зробив нїякої шкоди.

— **Завалила ся церковна вежа** в місцевости Св. Мартин коло Еденбурга на Угорщині. Чотири дзвони, що упали на землю, розбили ся, а органи цїлковито знищені. Шкоду обчисляють на 50.000 корон.

— **Земле рясене.** З Магдебурга доносять, що в Саксонії і Турингії проявили ся дня 2-го лютого серед великої бурї і снїжної метелиці сильне землетрясене. О скілько доси звістно, утратило житє 7 осіб. На десятьох зелїзничих шляхах здержано рух.

Господарство, промисл і торговля.

— **Товариство взаїмних обезпечень „Днїстер"** в роцї 1904 видало 168.505 важних поліс на суму 165,398.979 К обезпеченої вартости з премією 1,571.871 К 66 с.

В порівнаню з роком попереднім було в 1904 р. більше о 25.725 поліс і о 261.314 К 49 с премій. Товариство віддало в реасекурацию 82,105.130 К обезпеченої вартости за премію 769.520 К 57 с; лишило собі на власний рахунок 83,293.849 К обезпеченої вартости і 802.351 К 29 с премій.

Рік 1904 зазначив ся в цїлім краю великими і частими пожарами в „Днїстрі" зголошено 2010 шкід, за котрі виплачено 1,178.629 К; з того покрила реасекурация 619.374 К, припало отже на власний рахунок 559.255 К; в порівнаню з роком попереднім було більше о 272 шкід і виплачено більше о 204.218 К відшкодовань.

Виплачено всї шкоди окрім 15 в сумі 917 К (на власний рахунок 3946 К), з котрих 6 встримано задля доходжень судових, а 9 укінчено лїквідацию в січни, бо приключили ся при кінци грудня.

З причини численних і великих пожарів не вистарчає надвижка на уділене зворотів членам, длятого при відновленю поліс на р. 1905 нема жадних зворотів.

Фонди Товариства збільшили ся і виносять 1,183.874 К, а то: фонд резервовий і резерва премії 1,004.840 К, фонд емеритальний урядників 122.445 К, фонд на ріжниці курсу і спеціяльні 56.589 К.

З того уміщено в цїнних паперах 1,006.400 корон ном. варт., в банках 6520 корон, в власній реальности (ч. к. 199 і 201 в середмістю) 161.071 корон.

Телеґрами.

Відень 9 лютого. Ґр. Андраші буде нинї у Цїсаря на окремій авдиєнциї, а опісля буде візитувати президента мінїстрів д-ра Ґавча і мінїстра війни Пітрайха а також і иньші личности політичні, а вечером верне до Будапешту.

Відень 9 лютого. На нинїшнім засїданю палати послів по відчитаню інтерпеляций і внесень приступлено з порядку дневного до першого читаня буджету.

Москва 9 лютого. Студенти тутешної академії рільничої ухвалили не брати ся скорше до роботи як у вересни с. р. Професори перестали викладати на час необмежений.

Гельсинґфорс 9 лютого. О убитю Йонзона доносять: Гогенталь вистрілив в комнатї Йонзона всї сїм патронів револьвера Бравнінґа. Відтак тайний поліциян, убраний в лїберию, отворив двері з передної комнати і стрілив кілька разів до середини. Гогенталь зачинив двері, опер ся об них а відтак набив знову револьвер. В тій хвили прийшов син прокуратора иншими дверми і стрілив до Гогенталя. Той утїк до передної комнати, де розпочала ся борба між ним а тайним поліцияном. Поліциян стрілив сїм разів, син Йонзона шість разів. Ранений Гогенталь пустив револьвер на землю а видячи, що поліциян набиває револьвер, добув шаблю, однак в тій хвили зімлїв і упав без памяти на землю. При нїм знайдено також штилєт.

Петербург 9 лютого. (Петерб. Аґ. тел.) Вісти, що страйк знову розширив ся, суть безосновні. Тепер займає страйк лиш дві фабрики де робітники вже перед тим перестали були робити. Причину до відмінних вістий подали безупинні заходи в деяких путилівских варстатах, щоби самовільним вчаснїйшим кінченєм роботи завести 8-годинний день працї. (Ся урядова російска звітка, переложена на зрозумілу мову, значить, що заворушеня межи робітниками путилівської фабрики мимо того, що цар принимав депутацию вислану Треповом і Коковцевом, не притихли).

Токіо 9 лютого. (Бюро Райтера). Японцї сконфіскували коло Єссо пароход Eastri, що віз вуголь до Владивостока.

Іркутск 9 лютого. Від вчера розпочав ся перевіз войска, подорожних і пакунків сухопутною дорогою довкола байкальского озера.

Штокгольм 9 лютого. Шведске бюро телеґрафічне доносить, що король не єсть хорий, але чує ся занадто слабим, щоби в теперішних трудних услівях правити дальше державою. Для того наміряє перебути якийсь час в Сальтсйобур і там шукати випочинку.

Берлин 9 лютого. Помер тут звістний маляр проф. Адольф Менцель.

Курс львівский.

Дня 8-го лютого 1905.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	545·—	555·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясн	584·—	590·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	300·—	370·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	—·—
Банку гіпот 4½%	101·30	102·—
4½% листи застав. Банку краєв.	101·50	102·20
4% листи застав. Банку краєв. .	99·20	99·90
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	99·30	100·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	100·—	100·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	102·80	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·50	102·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·90	99·60
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·40	100·10
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·40	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	87·—	93·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	54·—	55·70
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	30·50	31·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	65·—	69·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	22·—	23·—
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·26	11·40
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок нїмецких	117·30	111.90
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

— В своїй каютї, кажете? — відозвав ся Тролльоп. — То она сейчас вийде на гору і розповість всьо капітанови. А може жде, аж він зійде на долину. Чоловіче, як ви могли — як раз ви! — так нерозважно дїлати?

— Тепер вже пропало. Лишаєсь нам лиш одно: Мусимо уоружити ся і взяти корабель ще нинї!

В тій хвили приступив до них Девенїр.

— Що стало ся? — спитав.

— Звідки знаєте, що щось стало ся? — відповів Кольдвель і зробив знак, аби був осторожний.

— Погляньте на Тролльопа і на себе самого! Що стало ся? Відповідь!

Тролльоп підійшов до глипки і заглянув до сальону. Між тим Кольдвель повідомив Девенїра в кількох словах о положеню. Той вхопив оповідача за рамя; він був страшенний силач, так що тамтой чув ся супротив него так безпомічним як дитина.

— Я би вас обох застрілив як псів! — шепнув хрипким голосом. — Чи она вже говорила з капітаном?

— Такими виступами не поправимо нашого положеня — глумив ся Кольдвель.

— Пустіть мене! Там стоїть Митьюс і дивить ся на нас, а старий ще також на покладї. Ходіть на перед.

Тролльоп вернув.

— Єї не видко — сказав. — Девенїр вже знає?

До них прилучили ся Кавендіш і Генкі.

— Так не може бути! — скрикнув Тролльоп тихо і скоро. — Не збирати ся! Ходіть зі мною, Девенїр, на долїшний поклад. Ви, Кольдвель, лишіть ся і будьте під рукою, коли би дївчина говорила з старим. Ви і Вестон мусите всього виперти ся, брешіть як можете — що дївчина гістеричка, недужа, одуріла — розумієте?

Сказавши то зійшов в товаристві Девенїра на долину. Він знов був цілком спокійний, але Девенїр аж казив ся з гніву. Коло великого машту приступив до них Вестон.

— Ідїть сейчас на задний поклад, станьте близько капітана, аби він вас бачив. Розпічніть, як буде можна, з якою панною розмову. Коли би панна Манзель що говорила, мусите її закинути неправду.

Вестон відійшов послушно. Оба другі пішли дальше на перед.

— Кольдвель каже, аби ми вже нинї в почи взяли корабель — почав Тролльоп. — То не можливе, а то з таких причин. Мастерс і Бири почили ся і лежать як безроги в своїх коях. Міс Гольроїд слаба і єї мати буде цілу ніч бігати, так само лікар. Крім того половина залоги на покладї; як же ми їх позбудемо ся без убийства і морду? А проливати крови не вільно, як знаєте.

— Моряки будуть і завтра і позавтра на покладї — відповів Девенїр. — Гадаєте може, що ми можемо корабель взяти так спокійно і свобідно, як би він стояв без залоги в портї?

— Лишіть то менї! — крикнув Тролльоп гнївно. — Я маю провід в руках, а нїхто инший. Коли кождий схоче приказувати, тодї можемо покинути наш намір, бо тодї всїх нас чорти поберуть!

— Але наш плян зраджений, чоловіче! — крикнув Девенїр скрегочучи зубами. — За хвилю буде о тім знати цїлий корабель.

— Нинї в почи не буде нїчого! — уперся Тролльоп.

(Дальше буде).

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).